

Mosefrantz: Jeg kan naturligtvis meget godt forstaae, hvad der har været Forslagsstillernes Mening med Endringsforslaget under Nr. 4 til § 2, og jeg skal være den Sidste til at benegte, at det er i allerhøieste Grad ønskeligt, at Sogneraadene faae Indflydelse paa Alt, hvad der skeer i Communerne, men jeg maa dog gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at er der Noget, man rolig kan overlade til Politimesteren, er det virkelig det at vælge Eighnsmænd. Det er jo egentlig et heller noget communalt Hverv, men snarere, om jeg saa maa sige, et Slags Polititombud, og jeg skal gjøre en ganske simpel praktisk Bemærkning, som jeg dog tror, de Herrer ville kunne være enige med mig i. Naar det kommer dertil, at der skal vælges Eighnsmænd, og Sogneraadet skal indstille dertil, saa taler man sammen om det med hinanden, og nu er det aabenbart et overordentlig ubehageligt Hverv at gaae omkring og syne sig, og det kan meget godt hende, at naar man kaldes sammen til at tale om det, saa siger den One: Na, lad mig være fri, og den Anden: Na, lad mig være fri, og det kan ganske vilkaarlig komme til at have Indflydelse. Naar derimod Sagen ganske simpelt lægges i Politimesterens Haand, saa siger han: De og de Mænd i Sognet har jeg Tillid til, de skulle udføre Bestillingen, saa er det afgjort med det Samme; det forekommer mig i det Hele, at Sagen er af temmelig ringe Betydning, og jeg mener, at det er af Interesse som praktisk, at man gjør opmærksom paa, at det virkelig er en Sag, man godt kan give i Politimesterens Haand uden at give ham formegen Magt og uden at gjøre nogetsohelst Indgreb i den Deeltagelse, som Sogneraadene skulle have i alle Communens Anliggender.

N. Nielsen: Jeg har begjært Ordet tildeels for at gjøre en Berigtigelse i en Udtalelse af mig under Sagens forrige Behandling. Jeg seer nemlig, at der er anført i Tidenden, at jeg skulde have sagt, at Placaten af 13de Januar 1832 foreskriver, at Eighnsmændene skulle udnævnes af Politimesteren. Jeg tror ikke, jeg har sagt dette, men jeg

tor ikke bestemt benegte det, og har jeg sagt det, har det været en Fortalelse; thi det har været mig fuldt bevidst, at Eighnsmændene ifølge den nævnte Placat skulle udnævnes af Amtmanden efter Forslag af Politimesteren. — Hvad angaaer selve det Endringsforslag, vi have stillet, kan jeg ikke godt forsonne mig med den Tanke, at det her foreliggende Spørgsmaal slet ikke skulde kunne vedkomme Sogneraadet. Jeg kan meget godt paastjonne det ærede Udvalgs Hensynstagen til ikke at paabyrde Sogneraadene større Uleilighed end høist nødvendig. Man har ganske vist i de senere Aar ikke været sparsom med at paalægge Sogneraadene Forretninger, der ere usønnede, men paa den anden Side er der ogsaa faldet Antydninger af, at Politimesteren under alle Omstændigheder nok vil søge at indhente Forslag fra Sogneraadet, og det er derfor, jeg er mere bange. Derksom den høitærede Justitsminister vil sikkre mig for, at saadanne Forslag ikke skulde blive affordrede Sogneraadene, kunde jeg forstaae og gaae ind paa Tanken, men naar Loven bliver saaledes, som den foreligger, og Sogneraadene deraf see, at de ikke have Noget med denne Sag at gjøre, have de ingen Anledning til ved givne Leiligheder at tage i Betragtning, hvem de i paakommende Tilfælde skulde foreslaae til det omhandlede Hverv, og naar da Politimesteren ikke destomindre paalægger dem, naar Bestillingen er bleven ledig, inden en bestemt Tid at fremkomme med Forslag til dens Besættelse — og maastee kan der endog saa i Gjentagelsestilfælde falde Trusler om Mulct — saa kan dette forarsage Sogneraadet stor Uleilighed og Byrde. Har den høitærede Justitsminister lagt Mærke til, hvor stor en Byrde det kan blive for et Sogneraad, naar der, efter at det har holdt et Møde, kommer Brev fra Politimesteren i denne Anledning? Sogneraadsmedlemmernes Tid er ligesaa godt Penge som alle Andres Tid; thi de have ogsaa mange andre Forretninger at varetage, men naar der nu kommer et saadant Brev fra Politimesteren, hvad er der da at gjøre? Der maa da for det Første sammenkaldes et nyt Møde, men det er ikke saa let at faae alle Medlemmer tilfagte; thi man har ingen Fodpost paa Landet, og der er maastee